

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupičkové a soudce Mgr. Lukáše Pišvejce, v právní věci žalobce: **Mgr. J. D.**, zastoupený Mgr. Jiřím Slavičkem, advokátem se sídlem Na Pankráci 449/11, Praha 4, proti žalovanému: **Nejvyšší státní tajemník**, se sídlem Jindřišská 967/34, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2025, č. j. 8 Ad 15/2025-25,

t a k t o :

Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včasnou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým městský soud odmítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 9. 2025, č. j. MV-60312-5/SR-2025. Žalovaný tímto rozhodnutím zamítl stížnost proti písemnému napomenutí za porušení povinnosti státního zaměstnance, které bylo stěžovateli uloženo státním tajemníkem v Ministerstvu zahraničních věcí písemností ze dne 11. 7. 2025.

[2] Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. V návrhu nejprve poukázal na znění § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze ve spojení s § 107 téhož zákona kasační stížnosti přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovatel měl za to, že jsou v jeho případě dány podmínky pro vyhovění návrhu. Účinky kasační stížností napadeného usnesení městského soudu jsou podle jeho slov bezprostředním právním následkem rozhodnutí ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., neboť toto usnesení o odmítnutí žaloby brání soudnímu přezkumu rozhodnutí žalovaného, jímž byla žalovaným posuzována správnost napomenutí pro porušení povinností zaměstnance coby podkladu pro rozhodnutí o skončení služebního poměru, vydaného ve věci stěžovatele dne 17. 12. 2025. Posledně uvedené rozhodnutí pak stěžovatel označil za závažný zásah do jeho profesního života. Pakliže by Nejvyšší správní soud odkladný účinek nepřiznal, pozdější zrušení nyní napadeného usnesení městského soudu by podle stěžovatele ztratilo praktický význam. Stěžovateli hrozí újma mimořádné intenzity

spočívající ve ztrátě služebního poměru a s ním spojeného služebního příjmu, újmu by utrpěla i jeho reputace. Přiznání odkladného účinku podle stěžovatele neohrozí žádný důležitý veřejný zájem, ani nepřivodí srovnatelnou újmu jiným osobám.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil nesouhlasně. Podle jeho názoru vyrozumění o způsobu vyřízení stížnosti nepředstavuje rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. Nikterak proto nezasahuje do právní sféry stěžovatele a nemůže mu působit újmu. Žalovaný rovněž podotkl, že mu není znám obsah rozhodnutí státního tajemníka ze dne 17. 12. 2025 o skončení služebního poměru, ani to, zda se proti němu stěžovatel bránil odvoláním. Nelze tedy předjímat, zda je rozhodnutí státního tajemníka konečné. Nadto ani samo kasační stížností napadené usnesení městského soudu stěžovateli žádnou vážnou újmu nepůsobí.

[4] Nejvyšší správní soud připomíná, že podle § 73 odst. 2 s. ř. s. představuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku existence nepoměrně větší újmy, než jaká může jeho přiznáním vzniknout jiným osobám. Druhou podmínkou pak je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Obě tyto podmínky přitom musí být splněny současně, neboť institut odkladného účinku má mimořádnou povahu. Samo podání kasační stížnosti totiž bez dalšího odkladný účinek nemá (srov. § 107 s. ř. s.) a jeho přiznání připadá v úvahu pouze v ojedinělých případech vyjádřených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Odložit účinky kasační stížnosti napadeného rozhodnutí krajského soudu lze proto pouze výjimečně, pokud újma, která stěžovateli hrozí, je reálná, není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, je významná a její vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí žalovaného (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008-103).

[5] Řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku je stejně jako řízení o kasační stížnosti ovládáno zásadou dispoziční. To znamená, že soud je při posuzování důvodnosti návrhu oprávněn vycházet pouze z důvodů, které účastník uvedl ve svém návrhu. Není jeho úkolem a nemá ani oprávnění dohledávat či domýšlet za účastníka konkrétní okolnosti a důvody, které by měly svědčit důvodnosti jeho návrhu. Stěžovatel proto musí v první řadě dostatečně podrobně uvést, v čem nepoměrně větší újma, která právě jemu hrozí, spočívá, jaký je její rozsah, z jakých konkrétních okolností vyvozuje, že tato hrozba je reálná a nikoli jen hypotetická. Na podporu svých tvrzení pak musí navrhnout provedení odpovídajících důkazů (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32).

[6] Nejvyšší správní soud v daném případě nemohl přehlédnout, že stěžovatel ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spojuje tvrzenou újmu s usnesením městského soudu o odmítnutí žaloby, které znemožňuje přezkum žalobou napadeného vyrozumění o vyřízení stěžovatelovy stížnosti proti písemnému napomenutí ze dne 11. 7. 2025. Toto napomenutí pak má sloužit jako podklad pro rozhodování ve věcech služebního poměru stěžovatele. V důsledku odmítnutí žaloby pak podle něj nebude možné předejít skončení tohoto služebního poměru.

[7] K této části odůvodnění návrhu je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku dočasně pomíjí účinky rozhodnutí krajského soudu, přičemž v případě zamítnutí jakož

pokračování

i odmítnutí žaloby krajským soudem nepůsobí přiznání odkladného účinku primárně proti rozhodnutí krajského soudu, ale zejména proti rozhodnutí správního orgánu napadenému žalobou (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer 2019, dostupné v systému ASPI, k § 73 odst. 2). Negativní rozhodnutí krajského soudu totiž samo o sobě přirozeně není s to působit stěžovateli újmu, neboť nijak nezasahuje do právního stavu nastoleného rozhodnutím správního orgánu. Důvodným proto může být návrh na přiznání odkladného účinku v takové situaci jen tehdy, pokud stěžovatel může pociťovat újmu plynoucí již z účinků samotného rozhodnutí žalovaného. I zde přitom platí, že vážná újma musí být myslitelná a musí plynout z tvrzení stěžovatele.

[8] Stěžovatel však v tomto ohledu uvedl pouze tolik, že jeho služební poměr má skončit uplynutím lhůty jednoho měsíce od doručení rozhodnutí o skončení služebního poměru ze dne 17. 12. 2025. Z argumentace stěžovatele nikterak neplyne, jak by mohl odklad účinků žalobou napadeného vyřízení jeho stížnosti zabránit tvrzené újmě v podobě skončení služebního poměru. Nadto nelze přehlížet, že se proti rozhodnutí státního tajemníka o skončení služebního poměru lze bránit odvoláním, o čemž byl stěžovatel podle všeho řádně poučen. Z jeho tvrzení přitom nijak neplyne, zda odvolání podal. Není tedy zřejmé ani to, probíhá-li v této věci opravné řízení a jaký význam by v něm měl mít soudní přezkum žalobou napadeného vyrozumění o vyřízení stížnosti. Stěžovatel ostatně závažnou újmu výslovně odvozuje teprve od samotného rozhodnutí o skončení služebního poměru. To však předmětem řízení před městským soudem vůbec nebylo. Z tvrzení stěžovatele tedy neplyne, že by mu bezprostřední účinky rozhodnutí napadeného před městským soudem působily újmu.

[9] Lze uzavřít, že stěžovatel nesplnil v daném případě svou procesní povinnost tvrdit a osvědčit okolnosti významné pro přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud proto návrh stěžovatele zamítl a kasační stížnosti odkladný účinek nepřiznal. Tím zdejší soud nijak nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 28. ledna 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu